

Czwartek, 15 marca 2007 r.

- A. mając na uwadze, że problem osób zaginionych (Grecy cypryjscy, Turcy cypryjscy, Grecy, Turcy i inni) to kwestia wyłącznie humanitarna, związana z prawem rodzin do informacji o losie bliskich,
- B. mając na uwadze, że głębokie dramaty i cierpienia rodzin osób zaginionych, od dziesięcioleci niemających informacji o losie bliskich, nie mogą trwać nadal i muszą się wreszcie zakończyć,
- C. mając na uwadze, że pod egidą Sekretarza Generalnego ONZ reaktywowano Komitet ds. Osób Zaginionych na Cyprze oraz dokonano postępów w sprawie ekshumacji i identyfikacji szczątków, choć postępy te są powolne,
- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski z uznaniem obserwuje konstruktywną współpracę między Grekami cypryjskimi i Turkami cypryjskimi, członkami Komitetu ds. Osób Zaginionych,
1. wzywa zainteresowane strony do szczerzej i uczciwej współpracy na rzecz szybkiego zakończenia odpowiednich dochodzeń w sprawie losu wszystkich osób zaginionych na Cyprze oraz do pełnego wdrożenia wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 10 maja 2001 r.;
  2. wzywa zainteresowane strony i wszystkie osoby posiadające lub mogące posiadać jakiegokolwiek informacje lub dowody, płynące z wiedzy osobistej, archiwów, relacji z konfliktów lub rejestrów z miejsc przetrzymywania, do ich bezzwłocznego przekazania Komitetowi ds. Osób Zaginionych;
  3. wzywa Radę i Komisję do aktywnego zajęcia się tym problemem, między innymi poprzez dostarczenie finansowego wsparcia Komitetowi ds. Osób Zaginionych i podjęcia we współpracy z Sekretarzem Generalnym ONZ wszelkich działań niezbędnych, aby spowodować wykonanie wspomnianego wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz odpowiednich rezolucji ONZ i Parlamentu Europejskiego;
  4. wzywa do skierowania problemu do swojej właściwej komisji, tak aby w ścisłej współpracy z Komisją śledziła ona rozwój wypadków w tej sprawie; wzywa do zwrócenia się z prośbą do tej komisji o składanie okresowych sprawozdań, przy czym pierwsze z nich powinno zostać złożone w terminie sześciu miesięcy;
  5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz rządowi Cypru, Turcji, Grecji i Wielkiej Brytanii.

P6_TA(2007)0082

Polityka regionalna (wyspy oraz ograniczenia naturalne i gospodarcze)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie wysp oraz ograniczeń naturalnych i gospodarczych w kontekście polityki regionalnej (2006/2106(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenia w sprawie funduszy strukturalnych w latach 2007-2013,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej ze szczytu, który odbył się w Sewilli w dniach 21-22 czerwca 2002 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej ze szczytu w Brukseli w dniach 14 i 15 grudnia 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006 r., str. 11.

Czwartek, 15 marca 2007 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 września 2003 r. w sprawie regionów z trudnościami strukturalnymi (wysp, regionów górskich, regionów o małej gęstości zaludnienia) w kontekście polityki spójności oraz ich perspektyw instytucjonalnych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 13 marca 2002 r. w sprawie problemów regionów wyspiarskich w Unii Europejskiej w kontekście rozszerzenia ⁽²⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie korekty wytycznych w sprawie regionalnej pomocy publicznej ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0044/2007),
- A. mając na uwadze, że Parlament Europejski często zwracał uwagę na trudną sytuację wysp, których problemy się kumulują, a także podkreślał konieczność udzielenia im pomocy w celu przezwyciężenia tych trudności i zmniejszenia dysproporcji regionalnych,
- B. mając na uwadze, że pojęcia ultraperyferia i charakter wyspiarski są odrębnymi pojęciami, pomimo że wiele regionów ultraperyferyjnych jest jednocześnie wyspami, mając na uwadze, że należy rozróżnić szczegółowe postanowienia art. 299 Traktatu WE stanowiące solidną podstawę prawną dla podejmowanych środków w celu zapewnienia wystarczającej kompensaty dla pomocy regionom ultraperyferyjnym od postanowień art. 158 Traktatu WE oraz Deklaracji w sprawie regionów wyspiarskich dołączonej do Traktatu amsterdamskiego, które nigdy nie podlegały przepisom wykonawczym, czego skutkiem są utrzymujące się nierówności w rozwoju gospodarczym pomiędzy kontynentem Unii i wyspami na jej peryferiach,
- C. mając na uwadze, że spójność jest jednym z głównych celów Unii Europejskiej, przyczyniającym się do zapewnienia jej harmonijnego rozwoju poprzez zmniejszanie dysproporcji pomiędzy regionami i usuwanie przeszkód w rozwoju, w tym związanych z niekorzystnymi warunkami przyrodniczymi i geograficznymi,
- D. mając na uwadze, że zasada spójności terytorialnej została także włączona do nowych rozporządzeń w sprawie funduszy strukturalnych w latach 2007-2013 i stanowi integralną część polityki spójności, którą należy utrzymać i umacniać również w przyszłości oraz, że celem jej jest policentryczna integracja obszarów Unii, aby umożliwić równe szanse dla wszystkich regionów i ich społeczeństw,
- E. zauważa, że nielegalna imigracja drogą morską jest zjawiskiem poważnie dotykającym UE oraz że w ciągu ostatnich lat presja migracyjna była szczególnie wyraźna na zewnętrznych granicach morskich Unii, a szczególnie dotknęła wyspy w basenie Morza Śródziemnego, co wiąże się dla nich ze zbyt wielkim obciążeniem, któremu muszą podołać jedynie ze względu na swoje położenie geograficzne,
- F. mając na uwadze, że Rada Europejska wskazała podczas szczytu w Brukseli w dniach 14 i 15 grudnia 2006 r. na konieczność globalnego ujęcia kwestii imigracji oraz na potrzebę podwojenia dotychczas podejmowanych wysiłków, zwłaszcza w niektórych regionach wyspiarskich UE ponieważ stanowią one morskie granice UE i szlaki migracji,
1. uważa, że charakter wyspiarski stanowi jednocześnie charakterystykę geograficzno-kulturalną i potencjał dla strategii rozwoju, oraz stałą trudność, stanowiącą dodatkową przeszkodę dla konkurencyjności tych regionów;
  2. odnotowuje, że pewna liczba konkretnych przepisów na rzecz regionów strukturalnie upośledzonych została włączona do przepisów dotyczących funduszy strukturalnych 2007-2013, wyraża jednakże ubolewanie, że Rada nie uwzględniła innych ważnych propozycji Parlamentu, takich jak możliwość zwiększenia stawki współfinansowania dla obszarów dotkniętych przez więcej niż jeden niekorzystny aspekt geograficzny lub naturalny;

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004 r., str. 111.

⁽²⁾ Dz.U. C 192 z 12.8.2002 r., str. 42.

⁽³⁾ Dz.U. C 31 z 7.2.2006 r., str. 25.

Czwartek, 15 marca 2007 r.

3. wzywa Komisję, w odniesieniu do okresu planowania 2007-2013 dotyczącego programów operacyjnych dla regionów wyspiarskich, w tym objętych celem 2, do wykorzystania wszystkich marginesów dających możliwości do wprowadzenia tak potrzebnych środków związanych z działaniem infrastruktury;
4. z zadowoleniem przyjmuje nacisk kładziony na terytorialny wymiar polityki spójności w nowych strategicznych wytycznych Komisji na lata 2007-2013; zauważa w szczególności, że wspieranie dywersyfikacji gospodarczej na obszarach znajdujących się w niekorzystnych warunkach naturalnych figuruje pomiędzy priorytetami na kolejny okres planowania; w związku z tym wzywa władze zainteresowanych państw członkowskich do pełnego uwzględnienia tego priorytetu w opracowywaniu ich krajowych ram strategicznych i krajowych programów działań;
5. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację wysp i innych strukturalnie nieuprzywilejowanych regionów i poświęceniu się jej w czwartym sprawozdaniu na temat spójności;
6. w kontekście programu prac Europejskiej Sieci Obserwacyjnej Planowania Przestrzennego (ESPO) wzywa Komisję do przywiązywania szczególnej wagi do sytuacji regionów znajdujących się w niekorzystnych warunkach naturalnych, a w szczególności wysp; uważa, że dogłębna znajomość sytuacji na wyspach ma zasadnicze znaczenie, jeżeli ich specyfika ma zostać należycie uwzględniona; Wzywa państwa członkowskie do ustanowienia specjalnych mechanizmów w celu utworzenia lokalnych obserwatoriów, które gromadziłyby dane dotyczące wysp, przekazywane następnie do Europejskiej Sieci Obserwacyjnej Planowania Przestrzennego (ESPO);
7. wzywa Komisję do uaktualnienia danych statystycznych uzyskanych podczas badań dotyczących wysp prowadzonych przez cały rok 2003; jest zdania, że dalsze prace powinny koncentrować się na określeniu wskaźników statystycznych, które w sposób bardziej adekwatny pomagałyby we właściwym zrozumieniu przedmiotowych regionów, a zwłaszcza regionów znajdujących się w niekorzystnych warunkach geograficznych i naturalnych oraz zwłaszcza tych, których problemy się kumulują, takich jak pasma górskie, archipelagi i grupy wysp; podkreśla, że wskaźniki te powinny także umożliwić lepszą ocenę różnic pomiędzy tymi regionami a pozostałym obszarem Unii, jak również różnic istniejących w ramach każdego z tych regionów; wzywa Komisję do regularnego rejestrowania powyższych wskaźników i informowania o nich, wraz z przykładami najlepszej praktyki;
8. odnotowuje fakt, że Komisja podkreśla specjalną sytuację wysp i regionów peryferyjnych w wytycznych dotyczących pomocy regionalnej w latach 2007-2013 oraz w wytycznych w sprawie pomocy państwa i ryzyka kapitałowego dla małych i średnich przedsiębiorstw; uważa jednakże, że w celu bardziej satysfakcjonującego rozwiązania problemu ciągłego upośledzenia tych obszarów należy zezwolić na większą elastyczność we wdrażaniu istniejących i przyszłych polityk pomocy państwa, z braku której dochodzi do niedopuszczalnych wypaczeń na rynku w UE; wzywa Komisję do przeprowadzenia przeglądu polityki w celu lepszego uwzględnienia potrzeby dostępu do rynku wewnętrznego obszarów wyspiarskich na takich samych zasadach, jakie istnieją na kontynencie; w tym świetle widzi konieczność priorytetowego traktowania udoskonalenia połączeń transportowych na wyspach, w szczególności portów i lotnisk;
9. wzywa Komisję, aby przeanalizowała możliwość zezwolenia na przyznanie pomocy publicznej regionom wyspiarskim, w których koszty paliwa i energii mają wyraźnie niekorzystny wpływ na konkurencyjność zamieszkujących je społeczności; zauważa, że znaczne zmiany kosztów paliwa mogą spowodować coraz bardziej znaczące obciążenia dla usług transportowych pomiędzy obszarami wyspiarskimi a kontynentem europejskim; uważa, że w jej kolejnych wytycznych na temat regionalnej pomocy państwa system zezwalający na pomoc powinien zostać rozszerzony na wszystkie regiony wyspiarskie niebędące krajami wyspiarskimi ani wyspami śródlądowymi;
10. wzywa Komisję do przeprowadzenia i regularnego przedstawiania Parlamentowi badania „oceny specjalnych potrzeb” regionów wyspiarskich uwzględniającego specyficzne problemy wysp i wnoszącego propozycje ich rozwiązania; uważa, że taka ocena powinna skupić się w szczególności na wpływie wdrożenia polityki regionalnej na wyspy, w tym na poziom inwestowania, rozszerzenie działalności gospodarczej, bezrobocie, infrastrukturę transportową (zwłaszcza porty i lotniska), naciski związane z ochroną środowiska i ogólny poziom gospodarczej i społecznej integracji wysp z rynkiem wewnętrznym;
11. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia skutecznej ochrony szczególnego charakteru regionów wyspiarskich pod względem środowiska, kultury i społeczeństwa za pomocą takich środków, jak opracowanie odpowiednich planów rozwoju regionalnego i kontrolowanie działalności budowlanej i konstrukcyjnej, a także do przyjęcia we współpracy z Komisją zintegrowanych programów mających na celu zabezpieczenie dziedzictwa kulturowego i zasobów środowiskowych;

Czwartek, 15 marca 2007 r.

12. popiera międzysektorowe podejście do wdrażania polityk wspólnotowych zawarte w zielonej księdze Komisji w sprawie polityki morskiej zatytułowanej „W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz”, morskiej i nalega, aby podejście to zostało w pierwszej kolejności wdrożone w odniesieniu do wysp stanowiących podstawowy element morskiego wymiaru Europy; zwraca się do Komisji o rozszerzenie międzysektorowego podejścia na inne polityki tak, aby uwzględniały one specyficzne uwarunkowania regionów wyspiarskich, zwiększając tym samym ich możliwości pełnego zintegrowania i czerpania korzyści płynących z rynku wewnętrznego i strategii lizbońskiej;

13. zwraca specjalną uwagę na wyspy oddalone od dużych skupisk ludności, które doświadczają trudności w dostępie do usług i w świadczeniu ich oraz ponoszą wyższe koszty, zwłaszcza w odniesieniu do transportu, co stawia je na gorszej pozycji po względem konkurencyjności;

14. popiera wysiłki dążące do holistycznej polityki morskiej Wspólnoty, rozszerzonej ponad prawne granice UE, ustanawiając poprzez korzystne geopolityczne usytuowanie wysp Wspólnoty, silne handlowe, gospodarcze i polityczne stosunki oraz współpracę techniczną (wymiana wiedzy i ekspertyzy) z państwami ościennymi w oparciu o międzynarodowe prawo morskie, wzajemne poszanowanie i korzyści;

15. uważa, że wyspy ponoszą koszty na mieszkańca związane z infrastrukturą transportową i środowiskową, jak również zapotrzebowaniem na energię powyżej średniej i często doświadczają trudności we wdrożeniu niektórych partii wspólnotowego dorobku prawnego, które mogą nie uwzględniać ich specyfiki, w związku z tym wzywa Komisję do przyjęcia bardziej elastycznego podejścia do wysp w kształtowaniu polityki i przepisów, których wdrażanie może być szczególnie uciążliwe dla obszarów wyspiarskich;

16. zwraca się do Komisji o ustanowienie w ramach Dyrekcji Generalnej ds. polityki regionalnej jednostki administracyjnej ds. wysp, na wzór istniejącej jednostki administracyjnej ds. regionów peryferyjnych, tak, aby zapewnić systematyczne uwzględnianie specyfiki i potrzeb wysp oraz ich sezonowych i stałych mieszkańców przy opracowywaniu polityki, w celu osiągnięcia spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej, a także przy wdrażaniu środków, w szczególności w dziedzinie transportu morskiego, energii i zapewnienia odpowiednich zasobów wody, nadzoru regionalnego obszaru granicznego oraz ochrony środowiska naturalnego;

17. wyraża życzenie, aby Komisja w większym stopniu uwzględniła wynikającą z Traktatu WE możliwość modulowania polityk wspólnotowych, które mogą mieć negatywny wpływ na rozwój gospodarczy, społeczny i terytorialny tych regionów, w trosce o jak najskuteczniejsze zaradzenie poważnym problemom, jakie dotyczą każdy region lub grupę regionów wyspiarskich;

18. uważa, że należy skupić szczególną uwagę na tych obszarach działalności gospodarczej, które dominują na wyspach, a zwłaszcza na rolnictwie, rybołówstwie, turystyce i rzemiośle; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia, że jej inicjatywy dotyczące polityk uwzględniają w większym stopniu specyficzne potrzeby wysp w tych dziedzinach;

19. wzywa Komisję do zbadania, jakie środki dostosowawcze są potrzebne do testu „inwestycji rynkowych”, tak, aby odzwierciedlić rzeczywistość życia na wyspach i innych oddalonych obszarach, w których niemożliwe jest znalezienie, bądź ocena rynku inwestorów, gdyż nie ma ich na danym obszarze; średni wskaźnik zwrotu dla danego sektora jest trudny do ustalenia z powodu niewielkiej skali i oddalonego charakteru rynków, w związku z tym udane przeprowadzenie tego testu jest niemożliwe dla oddalonych obszarów wyspiarskich;

20. wzywa w szczególności Komisję do zbadania wpływu zmian klimatycznych na regiony wyspiarskie, a zwłaszcza na zaostrzenie się istniejących problemów, takich jak susze, a także do wsparcia — we współpracy z państwami członkowskimi — rozwoju i stosowania odpowiednich technologii lub innych środków w celu rozwiązania tych trudności;

21. wzywa Komisję do ponownego przeanalizowania warunków dotyczących zamówień publicznych w dziedzinie transportu, w celu zniesienia wszelkich przeszkód w zakresie obowiązku świadczenia usług użyteczności publicznej oraz ułatwienia połączeń transportowych z regionami wyspiarskimi;

Czwartek, 15 marca 2007 r.

22. zwraca się do Komisji o uznanie za kwestię priorytetową bezpieczeństwa energetycznego wysp oraz finansowania rozwoju i realizacji projektów w zakresie produkcji energii wykorzystującej nowe technologie oparte na odnawialnych źródłach energii, a także promowania wydajnego wykorzystywania energii, zapewnającego ochronę środowiska i zachowanie jego naturalnego piękna;
23. zachęca społeczności wyspiarskie do wykorzystywania euroregionów lub podobnych struktur do zarządzania współpracą międzyregionalną i wymiany dobrych praktyk, jak również opracowywania projektów transgranicznych oraz lepszej integracji społeczności wyspiarskich z otaczającym je obszarem gospodarczym;
24. zachęca społeczności wyspiarskie do wykorzystania Wspólnej Inicjatywy wsparcia projektów w regionach europejskich (JASPERS) i programu Wspólny europejski instrument wspierania małych i średnich przedsiębiorstw (JEREMIE) w celu lepszego wykorzystania dostępnych środków rozwoju regionalnego oraz wzmocnienia wzrostu mikro, małych i średnich przedsiębiorstw sprzyjając dywersyfikacji gospodarek obszarów wyspiarskich i promując podstawowy wzrost poprzez zrównoważony rozwój; ponadto zachęca do wdrożenia na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim inicjatywy „lepszego stanowienia prawa” w celu m.in. uproszczenia wymogów administracyjnych w szczególności w odniesieniu do składania i oceny wniosków o pomoc finansową;
25. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne rezultaty wdrażania europejskich zasobów w zakresie kontroli granicznej, z zadowoleniem przyjmuje niedawny wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy (COM(2006)0401) w celu zapewnienia szybkiej pomocy operacyjnej i technicznej jakiegokolwiek państwu członkowskiemu, które się o nią zwróci; uważa jednak, że działalność tych zespołów będzie skuteczna jedynie wówczas, gdy zakres ich kompetencji zostanie określony w ramach Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych (FRONTEX), wzywa Komisję do zbadania potrzeby utworzenia europejskiego organu ochrony wybrzeża mającego na celu pomoc tym regionom i państwom członkowskim w kontroli zewnętrznych granic UE;
26. wspiera wszelkie inicjatywy i działania podejmowane przez FRONTEX i wzywa niniejszą agencję do kontrolowania w sposób ciągły wpływu nielegalnej migracji na społeczności wyspiarskie; w związku z tym wzywa Komisję i FRONTEX do podejmowania działań w odpowiednim czasie wspierających wyspy w celu zmniejszenia presji związanej z rozwiązywaniem tego problemu zapewniając jednocześnie poszanowanie praw człowieka; wzywa Radę i Komisję do zapewnienia dostępu odpowiednich środków finansowych do podejmowania szybkich i skutecznych działań; podkreśla ponadto znaczenie większej i bliższej koordynacji i współpracy pomiędzy wyspami oraz potrzebę ich większego zaangażowania w celu skutecznej konfrontacji z problemem nielegalnej imigracji i walki z nią;
27. wzywa Komisję do położenia szczególnego nacisku na rozwój sieci szerokopasmowych oraz do promowania środków w celu rozwiązania poszczególnych trudności dotyczących świadczenia usług w regionach wyspiarskich, takich jak opieka zdrowotna i usługi medyczne on-line, elektroniczne zarządzanie i usługi dla obywateli;
28. uważa, że turystyka stanowi podstawowe źródło dochodów dla większości wysp, co ma bezpośredni wpływ na wzrost innych sektorów (rolnictwo, handel, usługi, rybołówstwo) oraz, że konieczne jest ustanowienie zintegrowanej polityki zdolnej do zapewnienia zrównoważonego rozwoju turystyki na wyspach; uważa, że tej polityce towarzyszyć powinna szeroko zakrojona kampania informacyjna skierowana do obywateli Europy i utworzenie etykiety „jakość i pochodzenie z wysp” oraz pojawienie się lub dalszy rozwój innych sektorów działalności na wyspach; wzywa w związku z tym Komisję do przeprowadzenia ponadsektorowej analizy zwracając szczególną uwagę na możliwość wsparcia zrównoważonej turystyki w strategiach regionalnych na rzecz najbardziej oddalonych od skupisk ludności wysp;
29. proponuje, aby Komisja i inne instytucje ogłosiły rok 2010 Europejskim Rokiem Wysp;
30. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.